602/00

Den 18. september 2000 blev i sag nr. 52.404:

xxxxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxxxxx

mod

GF-Forsikring A/S
Karlavej 1
5270 Odense N

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har retshjælpsforsikring i GF-Forsikring A/S, klager over selskabets afvisning af at erstatte klagerens advokatomkostninger i forbindelse med en sag, der er blevet forligt udenretligt.

Selskabet har i skrivelse af 17/3 2000 redegjort for sagen således: "Ved brev af 20.8. 1999 anmoder advokat M.T. på H.R.'s [klageren] vegne om retshjælpsdækning i forbindelse med gennemførelse af en retssag mod sælger af den forsikrede ejendom. Advokaten vedlægger kopi af udkast til stævning med stævningsbeløb på 30.000 kr. Vi spørger advokat M.T. om den forudgående brevveksling, der måtte have været med sælger, inden stævningsudkastet blev lavet. Hertil svares ved brev 3.9.1999, at han ikke er i besiddelse af forudgående korrespondance med sælger, da han har overtaget sagen fra anden advokat, men han afventer nu indstævntes advokats tilbagemelding på stævningen. Ved brev af 6.9.1999 meddeler vi advokat M.T., at vi ikke kan give forhåndstilsagn til sagen, før der er et og andet svar fra modparten. Advokat M.T. meddeler ved brev af 23.9.1999, at det ikke er muligt at få sælgers advokat klare stilling til de tvistpunkter, der fremgår af det fremsendte udkast til stævning. På den baggrund anerkender vi den 29. 9.1999 at yde retshjælp på de almindelige vilkår. Ved brev af 27.9.1999 meddeler advokat M.T., at sagen er blevet forligt med modpartens betaling af 100.000 kr. inden anlæggelse af retssag. Han oplyser endvidere, at sælgers advokat fremkom med et forligstil-

bud om betaling af 50.000 kr. til fuld og endelig afgørelse. Dette kunne ikke accepteres af hans klient, hvorfor der blev fremsat et kontratilbud om betaling af 100.000 kr. til fuld og endelig afgørelse af sagen. Dette accepterede sælgers advokat. Endvidere meddeler advokat M.T., at da retssag ikke har været anlagt, er der naturligvis heller ingen mulighed for at overlade til retten at træffe afgørelse om sagens omkostninger, hvorfor han fremsender sin nota til os. Til dette meddeler vi ved brev af 5.11.1999 til advokat M.T., at hvis vi havde fået forelagt det nu indgåede forlig, som vi skal i henhold til retshjælpsbetingelsernes § 9 stk. 2, ville vi aldrig have godkendt dette. Vi mener, at advokat M.T. burde have krævet samtlige omkostninger dækket hos modparten, idet forligstilbudet på de 100.000 kr. til fuld og endelig afgørelse er så godt, at enten burde det indeholde omkostninger, eller der skulle have været afregnet et beløb særskilt til dækning af disse. Da dette ikke er sket, meddeler vi ligeledes advokat M.T., at vi derfor ikke kan honorere hans nota jævnfør bestemmelserne i retshjælpsbetingelsernes § 9 stk. 2. ... Vi kan sluttelig konstatere:

At der ikke er udtaget stævning i sagen.
At vi aldrig har set negative svar fra sælgers advokat.
At stævningsudkastets påstand lyder på 30000 kr., men forliget til fuld og endelig afgørelse var på 100.000 kr.
At vi aldrig har fået forelagt dette forlig for godkendelse.

Af Michael S. Wiisbyes bog, Retshjælpsforsikringen side 388 fremgår det, at det ved vurdering af i hvilket omfang selskabet ville have godkendt en omkostningsfordeling, skal man i praksis forsøge at skønne hvorledes en domstol ville have afgjort spørgsmålet, såfremt dette var begæret påkendt af retten. Det er vor opfattelse, at i tilfælde som aktuelle sag ville en domstol have tilkendt sikrede omkostninger i et sådant omfang, at der max. kunne blive tale om et restbeløb, som ville være mindre end minimumsselvrisikoen på 2500 kr. Sluttelig er det vor opfattelse, at bestemmelserne i § 9 stk. 2 skal fortolkes i overensstemmelse med Forsikringsaftalelovens § 21 om manglende anmeldelse og § 52 om forskrifter om skadeafværgende eller –begrænsende foranstaltninger. Vi har ikke fået anmeldt forliget for godkendelse, og sikrede har ikke forsøgt at begrænse omkostningerne i denne sag. Sikrede har heller ikke godtgjort, at den manglende forelæggelse af forliget ikke har haft betydning for sagen."

Klageren har i skrivelse af 25/3 2000 anført: "Advokat M.T. og jeg, har da i den grad forsøgt at begrænse omkostninger i denne sag, ved at 'hoppe med på vognen' og forsø-

ge at afslutte sagen hurtigt, da modpartens advokat fremsatte forligstilbudene. I forligs fasen hvor tilbudene blev fremsat med mulighed for accept eller afslag, er fristen for et svar 6-8 dage. Derfor var det umuligt at først forelægge GF-Forsikring forligstilbudene for godkendelse, i den korte tidsfrist. Den korte tidsfrist fra modparts advokat, var den direkte årsag til, at GF-Forsikring ikke kunne nå at modtage og behandle forligstilbudene. Jeg accepterede forligstilbudet på 100 000,- kr, på baggrund af, at GF-Forsikrings tilsagn om at dække omkostningerne, blev overholdt."

Selskabet har heroverfor i skrivelse af 10/4 2000 anført: "H.R. skriver, at i forligsfasen, hvor tilbudene blev fremsat med mulighed for accept eller afslag, var fristen for et svar 6-8 dage. Derfor var det umuligt først at forelægge GF-Forsikring forligstilbudene for godkendelse i denne korte tidsfrist. I den anledning skal vi gøre opmærksom på, at i sådanne forligssituationer ringer eller faxer advokaten tit til os, og vi kan således besvare en sådan henvendelse samme dag, som vi modtager den. Disse muligheder kunne advokat M.T. også have benyttet i aktuelle sag."

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelse: "**§ 9. Fordeling af omkostninger.** ... 2. Ved forlig – uanset om disse indgås inden- eller udenretligt – skal spørgsmålet om fordeling af sagens omkostninger begæres påkendt af retten eller godkendes af selskabet, inden bindende aftale indgås."

Nævnet udtaler:
Efter de gældende forsikringsbetingelser skal spørgsmålet om fordeling af sagsomkostninger også i tilfælde af udenretligt forlig forelægges selskabet, inden bindende aftale indgås. Baggrunden for denne bestemmelse er at sikre selskabet mulighed for at bedømme, hvorvidt sagsomkostninger med rimelighed vil kunne forventes tilkendt forsikringstageren hos dennes modpart i tilfælde af en retslig afgørelse. Da det efter udfaldet af tvisten ikke kan udelukkes, at omkostningsspørgsmålet i denne sag ville være blevet

afgjort på en for klageren mere gunstig måde, såfremt spørgsmålet var blevet begæret pådømt af retten,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen